

Spørgsmål 1:

Ministerens kommentarer til en artikel om N-serve fra bladet NOAH, december 1984, udbedes.

Svar:

Jeg har forelagt miljøstyrelsen spørgsmålet, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Af svaret på spørgsmål S 63, stillet af Inger Harms (SF), angående N-serve og et andet kemisk stof, alzon skw-DIDIN, som skal tilsættes gylle m.v. for at holde på kvælstoffet, fremgår, at de 2 nævnte kemiske stoffer er anmeldt i henhold til kemikalielovens bestemmelser angående stoffer, der er nye på det danske marked. For denne type kemiske stoffer, kvælstofbindemidler, foreligger der ifølge kemikalieloven anmeldelsespligt, men ikke godkendelsespligt som for bekæmpelsesmidler.

I artiklen nævnes det, at man skelner mellem anvendelsesstoffer og bekæmpelsesmidler. Det må bero på en misforståelse, da loven ikke anvender begrebet anvendelsesstoffer. I loven er det foreskrevet, at nye stoffer som hovedregel skal anmeldes, og at bekæmpelsesmidler skal godkendes.

En væsentlig forskel på anmeldelse og godkendelse er, at et bekæmpelsesmiddel, der skal godkendes, ikke kan importeres, sælges eller anvendes, førend miljøstyrelsen har godkendt midlet, mens et kemisk stof, der skal anmeldes, kan importeres og sælges 45 dage efter, at miljøstyrelsen har modtaget en fyldestgørende anmeldelse.

Forskellen mellem anmeldelse og godkendelse efter kemikalielovens bestemmelser kan i øvrigt kort karakteriseres således:

Ved *godkendelse af bekæmpelsesmidler* bliver behovet for midlet og midlets effektivitet vurderet. Mængden af oplysninger om aktivstoffet i nye midler er særdeles omfattende, både hvad sundheds- og miljøegenskaber

angår. Også oplysninger om det formulerede middel kræves. Miljøstyrelsen er i øvrigt i gang med en revurdering af de bekæmpelsesmidler, som blev godkendt før kemikalielovens ikrafttræden 1979.

Ved *anmeldelse af nye kemiske stoffer* bliver der ikke foretaget en behovs- eller effektivitetsvurdering af stoffet. Normalt er mængden af oplysninger færre end ved godkendelse af nye bekæmpelsesmidler.

Ved anmeldelse af stoffer, der skal sælges i store mængder, kan miljøstyrelsen udbede sig yderligere oplysninger.

Sådanne yderligere oplysninger er blevet krævet for N-serve og DIDIN, specielt hvad miljømæssige effekter angår. Det kan tilføjes, at mængden og arten af oplysninger om de 2 stoffer stort set svarer til mængden og arten af oplysninger, der krævedes for bekæmpelsesmidler, som blev godkendt før kemikalielovens ikrafttræden, og at den overstiger den mængde oplysninger, der normalt gives ved anmeldelser af kemiske stoffer. Fra forhandleren af DIDIN er miljøstyrelsen i øvrigt senere blevet gjort opmærksom på, at denne også påtænker at sælge dette stof i ammoniumholdige handelsgødninger.

Miljøstyrelsen er for tiden i gang med en nøjere vurdering af de oplysninger, der som led i anmeldelserne er fremsendt angående de 2 kvælstofbindemidlers miljømæssige egenskaber, herunder deres mobilitet i jord, deres effekter på jordens mikroorganismer samt data, der viser noget om stoffernes eventuelle hæmmende effekter på nitratudvaskningen. I denne evaluering indgår fremsendte undersøgelser af midlernes nedbrydningsprodukter, herunder nedbrydningsproduktet fra N-serve, 6-klorpicolinsyre.«

Jeg er bekendt med, at de landbrugsmæssige aspekter af stofferne for tiden undersøges ved landbrugsministeriets forsknings- og forøgsvirksomhed.